

Midler ere tilstede til en eventuel Fornhelse af Skinner og andre Inventariesager, saa at Udgiften hertil ikke afholdes af Aarets Indtægter. Det er ogsaa det, som maa antages at være Meningen med Forslaget, saaledes som det foreligger, men man har dog anseet det for correctest udtryffeligt at sige, at det paasees ikke blot, at der er en contant Driftscapital tilstede, men ogsaa at der dannes en Reservecapital, hvis Størrelse maa berøe paa Overenskomst. Endelig er der med Hensyn til § 8 foreslaaet, at „Skive“ forandres til „Vensbugten“. Det vil erindres, at i Lovforslaget, som det foreligger, er der sagt, at Banerne fra Aarhus til Skive og Randers skulle først og fremmest fuldføres. Det er de Baner, der allerede ere begrundede ved den tidligere Lov og den derpaa sluttede Contract, og som allerede tildeels ere under Udførelse, men Stykket fra Skive til Vensbugten er ikke medtaget. Nu er Grunden, hvorfor der er indrømmet disse Baner en saadan Fortrinsret, den, at de støtte sig paa en bestaaende Lov, og det vil derfor formeentlig være rigtigt, at man med Hensyn til denne Fortrinsret gaar ligesaa vidt som denne tidligere Lov, nemlig til Vensbugten. Hvis der var Tale om ogsaa at tage Stykket til Hølstebro, vilde denne Grund ikke slaae til; thi det er først kommet til ved nærværende Lov. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det for de Bedkommende er en temmelig vigtig Realitetsag; thi der har hele Tiden været discuteret en heel Deel om at opgive dette Stykke, og det vil sees af den foreløbige Contract, at der er forudsat en saadan Eventualitet, men det er ganske vist, at al den Interesse, som ved mange Leiligheder er udtalt for disse Egne, skulde gjøres ikke ved, at Banen føres til Skive, men kun derved, at den gaar til det hele frugtbare Bækken, Galling, Mors, Thy, det gamle Hammerum Herred, kort den hele paa Producter rige Egn. Det, der her er foreslaaet, er, hvad der for Diebliffet kan gjøres, og de Bedkommende ville sætte stor Pris derpaa, fordi det er en Realitet for dem, idet der derved ikke blot gives Udfigt til, at Banen hurtigst vil blive lagt til disse Egne, men der overhovedet gives Visshed for, at Banen vil blive lagt, idetmindste saa stor Visshed, som

ved en Lov kan gives. Fra de øvrige Liniers Side gjøres der intet stort Offer derved, idet der er den høieste Sandsynlighed for, at Entreprenøren vil gjøre sig færdig, naar han først er beroppe med hele sin Stab, og der er ikke mindste Betænkelighed ved at udtale, at det naabrudt skal fortsættes, indtil det er færdigt, da det ikke ubeløfter, at der samtidigt kan begyndes paa andre Steder. Naar dette Arbejde fortsættes efter en bestemt lagt Plan, vil der ikke skee Brud paa denne derved, at man samtidigt arbejder paa Banen fra Nyborg til Odense eller paa Banen fra den slesvigiske Grændse over Snoghøj ind til Vandrup, for der at møde det fuldstændige Jernbaneanlæg, især da der ved den Slags Foretagender altid er Arbejder, som maae paabegyndes en rum Tid, før der kan lægges endelig Haand derpaa. Jeg skal altsaa indstændigt opfordre Thinget til at give de vigtige Interesser, der ere knyttede til denne Tverbane, den Garanti, som ligger deri, at den fortsættes, saavidt som den ældre Lov og den derpaa støttede Contract hjemler.

Indenrigsministeren ad interim:

Der er kun et Spørgsmaal, der giver Anledning til Tvivl. Naar man i § 5 bestemmer, at Expropriationen skal foregaae paa en vis Maade, saa maa Betydningen deraf, saaledes som det ligger i Ordene, efter min Mening være, at den kommer til Anvendelse paa alle de i § 2 omhandlede Baner. Men af disse Baner er der ikke ubetydelige Strækninger, hvor Expropriationen allerede har funden Sted og efter andre Grundsaetninger, nemlig efter Anordning af 5te Marts 1845. Det vilde være hensigtsmæssigt, at det udtaltes, at hvor Expropriationen er endelig bestemt, skal det dermed have sit Forblivende, da det synes lidet usseligt igen at optage Sager, som have fundet deres endelige Afgjørelse. Jeg ønsker, at den ærede Ordfører vil udtale sig derom. Jeg har henledet Udvalgets Opmærksomhed derpaa og meddeelt det, hvorledes § 5 vilde være at forandre, dersom det var enigt i Nødvendigheden deraf. Det er ikke klart, hvad Udvalgets Mening er ved ikke at gaar ind paa dette Spørgsmaal. Er Meningen, at det falder af sig selv, at naar Forretningen er fuldført, skal den ikke